

man ikke har den Reserve, saa at man derfor maaske kunde tænke sig en Vanskelighed paa et eller andet Punkt. Men det har Udvalget i Folketinget ogsaa haft sin Opmærksomhed henvendt paa, ved Henvi- sning til Adgang til Dispensation.

Jeg maa fremdeles mene, at dette Lovforslag trods de Indvendinger, som det ærede 4de Medlem for 4de Kreds gjorde, er i høj Grad paakrævet. Det har ikke manglet paa Anmodninger fra Arbejdernes Side om at forhandle sig til Rette. Gennem en lang Række af Aar er der Aar efter Aar søgt optaget Forhandlinger om Nedsættelse af Arbejdstiden, og hver Gang er man endt med pure at afvise al Tale derom, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) fuldkommen rigtigt sagde, fordi Springet var saa stort; man kunde ikke finde Mellemvejen mellem de 12 og de 8 Timer, det var af praktiske Grunde umuligt. Arbejderne har 12 Timers Arbejde paa Arbejdspladsen, og paa Grund af Fabrikernes Beliggenhed er Stillingen den, at en Mængde af disse Arbejdere har mindst en Times March til og en Times March fra Arbejdsstedet. Det er 14 Timer, som forløber paa den Maade, og regner man en Times Tid til Vask og Omklædning o. s. v., vil ærede Medlemmer se, at der bliver en meget kort Tid til Samvær i Hjemmet, hvis der ogsaa skal blive Tid til at sove. Den Tilstand synes jeg er i den Grad uanstændig, at det maa ligge ogsaa i Lovgivningsmagtens Interesse at forbedre den. Jeg kan derfor ikke antage, at de Indvendinger, som er blevet fremsat, vil blive opretholdt.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds saavel som det ærede 3die landstingsvalgte Medlem gjorde Bemærkninger om de økonomiske Virkninger af Vedtagelsen af dette Lovforslag, og det ærede 3die landstingsvalgte Medlem sagde, at det, som jeg havde udtalt, at det var let at komme over de økonomiske Virkninger, var dog neppe helt rigtigt. Som Bevis anførte det ærede Medlem, at man i de Beregninger, som her foreligger, havde regnet med Lønningerne fra før Krigen. Ja, det er den almindelige Regnemaade i mange forskellige Forhold. Man regner med Tilstanden fra før Krigen, for at man kan forstaa Billedet. Men hvis de Lønninger, som nu er gennemførte under Krigen, ikke gaar tilbage til Lønningerne fra før Krigen, antager jeg, at Industrien ogsaa vil være i Stand til at opretholde de Salgspriser, som er opstaaet under Krigen. Thi er Lønningerne nu 100 pCt. i visse Tilfælde, som det ærede Medlem

sagde, over Lønningerne den Gang, kender jeg ogsaa Varepriser, der er baade 100 pCt. og mere end 100 pCt. over de Priser, som var før Krigen, og selvfølgelig er det ogsaa et Forhold, som gør sig gældende indenfor Industrien. Jeg maa derfor mene, at de Oplysninger, som foreligger, selv om de ikke i alle Enkeltheder giver sig ud for at være udtømmende, dog giver nogenlunde et Billede, som man med Rette kan danne sig af, hvorledes Stillingen vil være. Med den Beskyttelse, der er og har været hidtil for de væsentligste af disse Virksomheder, kan jeg ikke tænke mig, at der paa det Omraade skulde blive nogen Vanskelighed. Naar jeg betragter, hvorledes disse Virksomheders Udbytte har været i Tiden baade før og under Krigen, kan jeg ikke med min bedste Villie tro, at vi her staar overfor saadanne Vanskeligheder, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres. Jeg skal derfor paa ny anbefale Lovforslaget til den velvilligst mulige Behandling og til hurtigst mulig Fremme, fordi det vilde være af meget stor Værdi, om der snarest muligt forelaa et Resultat af Hensyn til de Forhold, jeg før omtalte.

Tvede: Af de første Bemærkninger, som den højtærede Minister fremsatte, fik jeg det Indtryk, at den højtærede Minister var ked af, at dette Lovforslag ikke kunde fremmes lige straks, og den højtærede Minister sluttede ogsaa med en Beklagelse i saa Henseende; jeg maa da derved tillade mig at sige, at det er ikke Landstingets Skyld. Lovforslaget er jo i Eftermiddags ekstraordinært sat paa Dagsordenen nu i dette Møde. Det er saa hurtigt, at ikke en Gang Rigsdagstidenden for Sagens anden Behandling i Folketinget er kommet paa vore Pladser; Fortrykket fra Folketinget omdeles, som bekendt, ikke, og i Dag har vi lige kunnet faa det Fortryk; saa det er egentlig ret hurtigt, den Sag er blevet sat paa Dagsordenen. Jeg maa minde om, at det er ikke mere end godt en Maaned siden, da Lovforslaget om Statstilskud til kommunale Arbejder den 19. December blev sat paa Dagsordenen her, at jeg tillod mig at udtale mig imod den fænomenale Hastighed, hvormed Lovgivningsarbejdet undertiden skal fremmes. Naar nu denne Sag er sat paa Dagsordenen ekstraordinært her i Dag, maa det dog være tilladt, at Sagen opholdes saa meget, som en hurtig Udvalgsbehandling gør fornøden, for at man kan faa enkelte Oplysninger. Og der blev jo bl. a. af det ærede Medlem (Leerbeck), der indledede